

[Bach.]

fer igennem, ser det hele såmænd ret så uskyl- digt ud, da alle ved, at energi og i særdeleshed importeret energi foruden en samfundsøkonomisk byrde kan gå hen og blive en mangelvare. Det ved industrien og dens udøvere udmærket godt. Da de i enhver henseende og til enhver tid på grund af statens iskolde favntag på alle områder har fingeren på den økonomiske puls, er og var det en opgave, som industrien selv måtte løse.

§ 4, stk. 3, viser jo meget tydeligt, at det kun er de mellemstore industrier, der kan komme i betragtning i denne omgang, og på grund af de forskellige virksomhedsstørrelser, vi nu har, vil det virke konkurrenceforvridende. Ganske vist står der i fremsættelsen af lovforslaget, at mindre virksomheder har en mulighed for at opnå tilskud efter lov nr. 423 af 25. august 1976. Det skal retfærdigvis lige nævnes.

Da lovforslaget rummer endnu mere administration, flere offentligt ansatte, må fremskridtspartiet på det bestemteste melde fra, for vi tror nemlig ikke på, at skatteyderne, med de store energipriser, vi har, kan tjene så meget som en krone. Endnu en gang: dette må og skal industrien nok selv klare.

Når det i dag alligevel er nødvendigt at behandle et lovforslag af denne art om statstilskud til industrien, beviser det med al tydelighed, at fremskridtspartiets indtog på Christiansborg var pinende nødvendigt. Den største lykke for befolkning og folketing må være, at fremskridtspartiet bliver overflødiggjort – det tror jeg at handelsministeren vil give mig ret i; det betyder nemlig, at de gamle partier kommer til fornuft. Indtil fornuften sejrer, må I lære at leve med fremskridtspartiet, men vore velmente råd og anvisninger har til dato været uden større virkning.

Jeg gør sluttelig opmærksom på, at de forligspartier, som nu er enige om at gennemføre dette lovforslag, også er enige med fremskridtspartiet om, at erhvervslivets store problemer, også energiproblemer, hermed ikke er løst.

Der er altså ikke den store begejstring hos fremskridtspartiet for dette lovforslag, men vi er naturligvis villige til at se på det og behandle det grundigt i udvalget.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan medvirke til at gennemføre dette forslag, som skal ses som et

led i de samlede bestræbelser, augustforligspartierne gør sig på det energipolitiske område. Vi har nogle spørgsmål at stille vedrørende administrationen, men de hører nok nærmere til under udvalgsbehandlingen. Specielt det, som ministeren bemærker om, hvordan man skal adskille de foranstaltninger, der er rentable, fra dem, der ikke er det, forekommer os nok kan være vanskeligt, men det vil vi gerne se på i udvalget.

Ole Olsen (SF):

Dette lovforslag er jo en del af augustforliget. Jeg må derfor gå ud fra, at regeringen på forhånd har skaffet sig et flertal. Jeg kunne i og for sig godt sige, at det augustforlig har vi ikke lod eller del i, så det kan vi da roligt stemme imod. Men mit parti har hele tiden taget den stilling, at vi bedømmer de enkelte forslag ud fra deres kvalitet, og det vil vi da også gøre med dette lovforslag.

Det er jo ingen hemmelighed, at vi har forhandlet med regeringen og forligspartierne om en energiafgift og også om energipolitik, og der har også i forhandlingerne – jeg røber vel ikke noget fortroligt ved at sige det – været blandet denne slags spørgsmål ind, og vi har da også set på dette forslag. I al almindelighed må vi nok sige, at vi er positivt stemt over for det. Jeg mener, at det er et nødvendigt led i enhver energipolitik, der overhovedet føres her i landet, at have forslag af denne karakter, måske ikke nødvendigvis dette forslag, men forslag af denne karakter.

Jeg har også et par beklagelser i forbindelse med forslaget. Det blev sagt af en anden ordfører – jeg kan ikke huske, hvem det var – at det er beklageligt, at vi får disse forslag forelagt en lille bitte smule ad gangen, sådan at perspektivet svinder ind. Det gør det jo svære at foretage den prioritering, man nødvendigvis må foretage, hvis man ikke ligefrem står som medlem af et af augustforligspartierne eller det tilsluttede parti. Det er den ene indvending, og det er jeg meget ked af.

Den anden indvending fra min side er også ret kraftig. Det er, at der er en skævvridning i dette forslag. Det favoriserer alt for ensidigt de mellemstore og større erhvervsvirksomheder, hvor jeg føler trang til igen at efterlyse tilsvarende foranstaltninger over for det mindre erhvervsliv. Jeg håber, at vi i udvalget kan snakke med ministeren om, at vi også kunne samle mindre erhvervsvirksomheder op, men